

Подиръ това благодарниятъ папа Адрианъ прегърна двамата братя солунски, поръча имъ да донесатъ своитѣ книги въ църквата. Папата нареди въ единъ праздниченъ день да се събератъ всички негови владици-съветници (кардинали). Това стана въ църквата св. Мария. Посрѣдъ богослужението папата седна на своя тронъ, а отъ дветѣ му страни се наредиха неговитѣ съветници. Народътъ богобоязливо гледаше. Въ тази минута влиза Константинъ, облѣченъ въ свѣтли одежди, придруженъ отъ Методия и заобиколенъ отъ ученицитѣ имъ. Той носѣше въ ржце Евангелието, написано на славяно-македонски езикъ, подвързано въ златна "подвързия. Като приближи до папата, той издигна съ дветѣ си ржце високо Евангелието и рече:

— Свети папа, поднасямъ ти нашето Евангелие, написано на нашия роденъ славяно-македонски езикъ. То е истинско и свещенно.

Папата стана, поклони се, прие Евангелието и го благослови. И всички владици се поклониха, па запѣха тържествено църковна пѣсень. Евангелието бѣ сложено върху престола.

Следъ това папата заповѣда на двама негови владици да ржкоположатъ въ по-високъ чинъ Методия и първия неговъ ученикъ и помощникъ, доведенъ отъ Македония. Дадоха му име Климентъ, въ честь и по името на донесения светецъ-папа св. Климентъ. Подиръ него ржкоположиха и другитѣ ученици. Извърши се отъ братята и тѣхнитѣ ученици богослужение въ най-голѣмата римска църква св. Петъръ по славянски езикъ, а и нѣколко дни подиръ това по славянскитѣ книги се извършваше богослужението въ различни римски църкви.